

Confirmare și dovadă

(Confirmation and Evidence)

21 iunie 1962

W. M. Branham

South Gate, California, SUA

**Tradusă de fr. Frank în timpul
predicilor din Krefeld**

Să rămânem în picioare pentru rugăciune. Să ne plecăm capetele în prezența Lui. Scumpul nostru Tată ceresc, în seara aceasta venim la Tine ca să vorbim poporului Tău. Noi recunoaștem nevoia acestui timp și vedem posibilitatea revărsării Duhului Sfânt. Dorim să ne apropiem de Tine în mod corect și de aceea venim să cerem îndurare în Numele lui Isus Hristos.

Tată, noi recunoaștem că avem înaintea noastră pe cei pe care i-ai răscumpărat cu sângele lui Isus. Pentru noi, lucrul acesta ar fi prea greu, de aceea Te rugăm să lași Duhul Sfânt să vină, să ia Cuvântul, să îl împartă și să ne dea lucrurile de care avem nevoie. Te rugăm ca Tu să astâmperi dorința inimii noastre. Vindecă bolnavii, salvează-i pe cei pierduți, mângâie-i pe cei nemângâiați, fă-Te cunoscut în mijlocul nostru și fă ca în seara aceasta să se întâmple ceva deosebit.

Noi ne gândim că după marea înviere, femeile s-au întors bucuroase de la mormânt. Și Simon a depus mărturie că Tu ai înviat. Cei doi erau în călătorie spre Emaus și au fost însoțiți de un străin care a vorbit cu ei în timpul călătoriei lor; și la sfârșitul zilei, ei L-au invitat în casă. Și noi am ajuns la sfârșitul unei zile și Te invităm să vii, fiindcă știm că Tu ne-ai ajutat de-a lungul zilei. Așa cum i-ai ajutat atunci pe Cleopa și prietenul său, fă Tu ceva. Ei Te-au recunoscut fiindcă Tu ai făcut ceva ce ai mai făcut și înainte de răstignire. Tu ai înviat din morți și Te descoperi alor Tăi. Ei au putut să spună: „Domnul a înviat cu adevărat”. Descoperă-Te azi în mijlocul acestei adunări și fă ce ai făcut

Înainte de răstignirea Tale, confirmă că după două mii de ani ești încă viu și ai rămas același Dumnezeu ca și atunci. Îți încredințăm Ție ziua aceasta, aducem rugăciunile și credința noastră pe altarul Tău de aur, și chemăm Numele Domnului Isus peste el. Te rugăm să primești cererile și să ne dai ceea ce am cerut! Amin. Vă puteți așeza.

Astăzi a fost o zi deosebită. Azi dimineață, la micul dejun, am fost cu mulți frați și surori. Am fost la multe dejunuri, dar pentru prima dată am fost foarte bine serviți, a fost mâncare destulă și am avut o sărbătoare minunată. Surorile veneau să întrebe dacă pot turna mai multă cafea. Nimic nu a lipsit și nimeni nu a trebuit să plece flămând.

Apoi am avut ocazia să vorbesc într-o sinagogă evreiască. A fost ceva minunat. Am avut părtășie cu fratele Michaelson care, din câte am înțeles, are un doctorat. Eu l-am mai auzit vorbind la radio. El era îngrijorat pentru poporul său. Eu mi-am dorit întotdeauna să-l cunosc pe acest bărbat, dar el era în Palestina, la poporul său. El este îngrijorat și mi s-a spus că are vârsta de șaptezeci și șase de ani. Cineva m-a întrebat: „Câți ani ai, frate Branham?” „O, am trecut de douăzeci și cinci,” am răspuns eu. „Cu cât?”, a întrebat el. „Cu douăzeci și șapte de ani”. Eu am crezut că sunt bătrân, dar azi dimineață am aflat că bărbatul acesta are șaptezeci și șase de ani. Atunci m-am simțit tânăr și m-am gândit: „Dacă Domnul zăbovește, mai am încă mult timp pentru a-I sluji”. Eu îi văd pe acești bătrâni soldați ai Domnului din spatele meu. Ceva se întâmplă cu noi când auzim că oamenii slujesc chiar dacă sunt mai în vârstă.

Mă gândesc acum la F.F. Bosworth. Când era pe moarte, am alergat repede la el ca să-l întâlnesc. Cred că avea optzeci și patru de ani. El tocmai fusese cu mine în misiune în Africa. Măinile și capul lui erau slăbite. El și-a ridicat brațele așa, iar eu l-am îmbrățișat și am început să plâng: „Părinte, părinte, carele și călăreții lui Israel!” Și el mi-a zis. „Frate Branham, acesta este ceasul cel mai frumos al vieții mele”. „Ești conștient că ești pe moarte?”, l-am întrebat eu. „Păi, eu nu pot să mor. Am murit acum șaiszeci de ani, iar acum mă pregătesc să-mi schimb locuința”. Știți că el avea simțul umorului. El mi-a spus: „Frate Branham, din toată slujba mea, aceasta este ziua cea mai fericită. Tot ce am trăit în ultimii șaiszeci de ani, a fost numai Hristos, și în orice clipă

El va intra pe ușă și vom pleca împreună”. Înainte de a muri părea că devine inconștient, dar apoi iar a devenit conștient. A ridicat mâna ca și cum i-ar saluta pe cei care au plecat înaintea lui. Viața unui astfel de om evlavios ne pune pe gânduri. Și noi ne dorim o astfel de viață. El a fost un bărbat evlavios și sfânt. Noi vom învia și va trebui să ne înfățișăm la judecată împreună cu această generație.

Voi știți că eu am slujit Domnului treizeci și trei de ani și i-am spus soției mele: „Cum ar fi dacă dimineată când mă voi trezi, Domnul Isus ar sta acolo, așa cum L-am văzut pe Îngerul Domnului stând în colț, în acea Lumină. Dacă Domnul Isus ar sta sub acea lumină și mi-ar zice: „Care este dorința ta?” Atunci I-aș zice: „Doamne, aș vrea să trăiesc mult ca să Te slujesc”. Și El ar spune: „Așa să ți se facă! Am să te transform, te voi face tânăr, ca să trăiești din nou și să-Mi slujești”. Dar n-ar fi corect așa. Dacă aș avea din nou douăzeci de ani, fiul meu are douăzeci și șapte de ani și soția mea patruzeci și trei de ani. Deci n-ar fi corect. Vedeți, toate lucrurile au decursul lor așa cum le-a rânduit El. Atunci ce aș putea să cer dacă L-aș vedea pe Domnul? Eu trebuie să mă înfățișez înaintea Domnului împreună cu oamenii din generația aceasta, cărora le-am predicat. Iar Cuvântul pe care L-am propovăduit lor ar trebui să fie confirmat. Atunci m-am gândit: „Din câte știu, sunt încă sănătos, am vederea și auzul bun și Îi sunt recunoscător pentru slujba pe care mi-a dat-o. Eu am făcut tot ce am știut, așa că nu mai rămâne decât un singur lucru pe care aș putea să l-l spun: „Doamne Isuse, Îți sunt recunoscător pentru ce ai făcut cu mine, prin harul lui Dumnezeu”. Așa este.

Îmi aduc aminte de un lucru. A fost mărturia unei surori de culoare la o conferință. Ea a spus: „Vreau să dau o mărturie spre slava lui Dumnezeu”. Și a continuat: „Nu sunt ceea ce trebuie să fiu, și nici ceea ce vreau să fiu, dar știu că nu mai sunt ce am fost”. Acest lucru a fost foarte frumos. Îi sunt recunoscător pentru că nu mai sunt cum am fost. Cred că toți trebuie să fim recunoscători pentru aceasta, pentru că am trecut de la moarte la Viață. Dacă sunt unii care nu au siguranța aceasta, mă încred în Dumnezeu că ei o vor primi și sufletul lor va fi ancorat în odihna cerească înainte de a ieși din adunare.

De fiecare dată v-am ținut destul de târziu, dar în seara aceasta

vom pleca mai devreme. Eu nu doresc să predic, fiindcă de obicei durează cam șase ore. Zilele trecute am predicat timp de șase ore, așa că sigur nu vreți să mă apuc să predic. Astfel, am să citesc doar un text din Scriptură și voi vorbi pe scurt despre el. Nu știu dacă o să ne rugăm pentru bolnavi, dacă vom avea un rând de rugăciune. Nu știu ce vrea Domnul să facem. Mie îmi place să rămân în prezența Sa, apoi să intru în sala de adunare și să fac ceea ce-mi spune El. Cred că tuturor ne place aceasta. Predicatorii să nu stea de vorbă cu oamenii înainte de adunare, ci să stea în liniște în prezența Domnului. Acesta este un obicei al meu: să intru în fiecare după-amiază la ora trei și să nu mai vorbesc cu nimeni până seara când merg la amvon.

În seara aceasta aș vrea să citim din Evrei 6, începând de la versetul 13. Îmi place să citesc Cuvântul pentru că știu că El nu poate da greș niciodată. Cuvântul meu este cuvântul unui om, dar atunci când citesc acest Cuvânt, este suficient ca să ne ancorăm în el. Acum vă rog să ascultați cu atenție. Vă las timp ca să deschideți la versetul biblic. Să nu uitați că noi nu trebuie să venim la biserică numai ca să părem religioși și să îndeplinim o obligație religioasă; nu, noi trebuie să venim ca să ne închinăm în Duh și în adevăr. Trebuie să fim sinceri și predați Lui; trebuie să fim serioși când venim aici. Zilele devin tot mai rele, timpul este tot mai rău, și vrem ca fiecare clipă să conteze, în special atunci când suntem în casa Domnului.

Văd în seara aceasta o doamnă care stă îndoită în scaunul cu rotile. Și mai este un bărbat aici... și alții care stau aici. Aici mai este o femeie în scaunul cu rotile, mai este o femeie în vârstă în scaunul cu rotile. Unii suferă cu inima. Poate au auzit sute și sute de mesaje predicate, dar în seara aceasta încearcă să găsească o cale de a fi ajutați. Poate unii din cei aflați în scaunele cu rotile pot să mai trăiască mulți ani, dar poate unii care au cancer vor muri în zilele următoare. Poate printre noi este cineva cu probleme la inimă; poate par sănătoși, dar dacă cheagul de sânge ajunge în inimă ei vor muri imediat.

Și poate sunt oameni care încă nu-L cunosc pe Domnul Isus. Ei vor fi pierduți dacă nu-L cunosc în puterea învierii Lui și păcatele lor nu sunt iertate. Poate sunt unii care sunt neprihăniți dar încă n-au fost născuți din nou prin Duhul Sfânt, și așteaptă aceasta. Vedeți? Noi toți

avem nevoie de ceva! O, dacă aş avea într-o sticlură două picături din sângele lui Isus, cum L-aş strânge la piept, aş plânge şi aş avea grijă să nu-L vărs cumva! Cum aş avea grijă de acele picături de sânge, aş avea grijă încotro păşesc, căci aş şti să umblu cu acel sânge. Dar ştiţi voi, înaintea mea stau aceia care prin sângele Său au fost răscumpăraţi şi salvaţi. El Şi-a vărsat sângele pentru voi, cei ce L-aţi trăit şi astăzi ascultaţi Evanghelia. Cât de sincer trebuie să fiu ca să vă spun Adevărul, fiindcă în ziua judecăţii, Dumnezeu mă va face răspunzător pentru aceasta. Este o mare responsabilitate îndeosebi pentru aceia care îi conduc pe oameni şi vor primi o mai mare pedeapsă dacă-I conduc greşit. Haideţi să fim sinceri şi cinstiţi în timp ce citim şi să ne rugăm.

Să citim din Evrei 6.14-18: „Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduinţa, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, S-a jurat pe Sine Însuşi şi a zis: «Cu adevărat te voi binecuvânta şi îţi voi înmulţi foarte mult sămânţa». Şi astfel, fiindcă a aşteptat cu răbdare, a dobândit făgăduinţa. Oamenii, ce-i drept, obişnuiesc să jure pe cineva mai mare; jurământul este o cheazăşie care pune capăt oricărei neînţelegeri dintre ei. De aceea şi Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moştenitorilor făgăduinţei nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ, pentru ca, prin două lucruri care nu se pot schimba şi în care este cu neputinţă ca Dumnezeu să mintă, să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă înainte...”.

Fie ca Domnul să binecuvânteze Cuvântul Său în timp ce vom vorbi câteva minute, aşa cum ne va călăuzi. Eu doresc să vorbesc despre: „**Confirmare şi dovadă**”. Se pare că oamenii doresc tot timpul o confirmare sau o dovadă, mai ales în această generaţie de sceptici în care trăim. Totul trebuie să fie confirmat, totul trebuie să fie dovedit, iar dovada confirmării ne dă asigurarea pentru ceea ce căutăm. Când cineva cumpără o maşină, el trebuie să aibă un act doveditor. Chiar dacă maşina nu este încă în garajul lui, actul de proprietate este confirmarea că el deţine maşina, fiindcă el are actul de proprietate.

Aşa este şi atunci când primeşti o bucată de pământ, chiar dacă nu ai văzut niciodată pământul acela şi nu ştii nimic despre el, totuşi ai un act care dovedeşte că îţi aparţine. Aşa cum maşina îţi aparţine dacă

ai actul de proprietate. Indiferent dacă am văzut-o sau nu, fiindcă am actul în posesia mea, este pe numele meu, ceea ce dovedește că o dețin. Actul dovedește că deținem proprietatea acelui lucru.

În Evrei 11:1 scrie că „*Credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd*”. Este o substanță, nu o speranță. Mulți oameni vin cu speranța, dar credința este o substanță; credința nu este ceva ce sperî. Când credința pune stăpânire pe tine, este o substanță, nu doar ceva mistic. Voi dețineți ceva. Voi știți că nimeni nu vă mai poate clinti. O aveți, o țineți în mână. Este proprietatea voastră!

De exemplu, dacă sunt mort de foame și o bucată de pâine m-ar salva. Prețul unei bucăți de pâine ar fi douăzeci și cinci de cenți, iar cineva îmi dă douăzeci și cinci de cenți. Aș ști că eu am banii pentru această bucată de pâine și mi-ar salva viața, pentru că am deja puterea de a cumpăra bucata de pâine. Așa este și credința. Tu știi că o ai. Dacă ai primit credința și voi știți că Dumnezeu există și vă dă ceea ce îi cereți... Chiar dacă vindecarea ar putea să nu fie imediată, totuși ceva este ancorat în voi și vă spune că deja sunteți sănătoși. Atunci voi vă bucurați stând în scaunul cu rotile, ca și cum ați sări pe stradă, laudând pe Dumnezeu, fiindcă voi aveți deja dovada, vă aparține. Nu este nimic mistic, nu este o închipuire, ci este o substanță, ceva ce există, pe care îl dețineți. Aici este cauza pentru care mulți nu primesc vindecarea. Ei au speranță în loc de credință. Ei speră că vor fi vindecați și au o credință imaginară, dar când credința este în voi atunci voi aveți o substanță, este ceva real. Voi țineți tare de ea.

Eu aș vrea să am această credință spontană și îmi pare rău dacă nu o am. Singurul fel în care îmi crește mult credința este atunci când văd ceva într-o vedenie. Dacă El s-ar arăta și mi-ar spune: „Du-te la mormântul președintelui George Washington și cheamă-l din morți”, eu aș invita întreaga lume să vină să vadă, pentru că am încredere în ceea ce mi s-a spus și pentru că Dumnezeu nu a dat greș niciodată, El a confirmat ceea ce a spus. Eu cred că este adevărul, pentru că este ceva zidit pe o bază puternică.

De când eram copil, vedeam vedenii și niciuna nu a dat greș. De

fiecare dată a fost adevărul. De aceea eu cred ceea ce spune El. Uneori m-am întrebat cum de n-am întrecut măsura: „Dumnezeule, dă-mi credință să-i spun acestuia, să-i spun aceluia”. Domnul nostru Isus, fiind Emanuel, nu a făcut niciodată acest lucru, căci El a spus în Ioan 5:19: *„Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai”*. Înțelegeți? Trebuie să se întâmple ceva ca să aveți această dovadă, această confirmare. Dacă Dumnezeu spune: „Va ploua”, atunci nu-mi este greu să știu că va ploua.

Acum, dacă am putea trece de la vederea unei vedenii sau auzirii glasului Domnului, la a avea credință prin auzirea Cuvântului scris al lui Dumnezeu – acesta este modul inițial de a avea credință. Când Dumnezeu vine în mijlocul nostru și se dovedește dându-ne Duhul Sfânt, noi începem să vorbim în limbi având tălmăcirea, trimite daruri ca acestea sau prorocii care se referă la un anumit loc, și spune sau face un anumit lucru, dovedind de fiecare dată că nu dă greș, aceasta ar trebui să ne întărească ca să avem o ancoră în acest Cuvânt, și să nu-i mai dăm drumul; ar trebui să fie o dovadă dată în acel loc pentru că știm că numai Dumnezeu o poate face!

Mă tem că de multe ori nu avem curajul să stăm liniștiți și nu ne recunoaștem locul nostru în Hristos. Poate nu știți ce vreau să spun, dar cei mai mulți oameni se uită la aceste adunări ca la un hocus-pocus, fără să știe ce vorbesc. Dar noi trebuie să recunoaștem că multe lucruri au fost prezentate greșit. Dar înainte ca să aveți un dolar fals, trebuie să existe unul adevărat după care să se facă falsul. Mai întâi vin lucrurile adevărate. Dar este un Duh Sfânt adevărat, o vindecare divină adevărată, o putere adevărată a lui Dumnezeu, o credință adevărată în Cuvânt, și aceasta este confirmarea, este ceva ancorat. Ce minunat este totul confirmat!

Oamenii privesc după o confirmare; este natura omului s-o facă, pentru că așa l-a făcut Dumnezeu. Și dacă Dumnezeu l-a făcut pe om așa, El face ceva care să astâmpere dorința omului. Dumnezeu este un Dumnezeu bun, așa cum spune deseori Oral Roberts, dar El este și un Dumnezeu drept. Cu siguranță. Odată, un adolescent mi-a spus: „Dumnezeu este atât de bun încât nici nu-I pasă de ceea ce fac”. Ba îi

pasă. Nu este așa cum crezi tu! Voi nu aveți voie să puneți Cuvântul lui Dumnezeu sub semnul îndoielii și nu aveți voie să-l interpretați, ci credeți-l așa cum este scris! Prin schimbarea unui singur Cuvânt au venit toate necazurile asupra pământului; a provocat de la început toate necazurile, suferințele, bolile și moarte. Să nu permiteți ca lucrurile să treacă așa, prin necredință, ci să credeți ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Poate nu am credința pe care a avut-o Enoh când a umblat cu Dumnezeu, cum în acea după-amiază el a fost luat acasă; eu mi-aș dori să am o asemenea credință, dar nu voi sta în calea nimănui și nu voi batjocori pe nimeni care are o astfel de credință. Eu admir pe orice om care are o asemenea credință și-l respect.

Credința. Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam și i-a dat o făgăduință, după care a confirmat-o; mai înainte i-a dat o dovadă făcând un jurământ. Dumnezeu nu poate minți. Și nu numai atât, Dumnezeu a și jurat pe Sine Însuși, pentru că nu a putut jura pe altcineva, decât pe Sine. El a jurat că făgăduința a fost pentru Avraam și pentru sămânța lui după el; nu „semințe”, ci „Sămânța” la singular, și Sămânța lui Avraam este Hristos. Și dacă noi suntem în Hristos și Viața lui Hristos este în noi, atunci noi suntem copii ai lui Avraam și moștenitori prin făgăduință. După ce a primit făgăduința, Avraam nu s-a îndoit de ea prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu timp de douăzeci și cinci de ani. Vedeți, Sara avea șaiszeci și cinci de ani și Avraam șaptezeci și cinci și aceasta nu l-a oprit să-I dea slavă lui Dumnezeu. Sper că nu credeți că o spun doar așa, dar cunoașteți istorisirea lui Avraam. Poate că a întrebat-o după prima săptămână și următoarea lună: „Cum te simți, dragă?” „Nu este nici o schimbare”. „Slavă lui Dumnezeu, va fi o minune puternică și vom avea fiul”. Avraam se ținea de ceva tare; Îl putea lua pe Dumnezeu pe Cuvânt. A fost ancorat! Țineți tare de făgăduința lui Dumnezeu! Anii au trecut și nimic nu se întâmpla. Ei au făcut toate pregătirile care trebuiau făcute. Ei știau că acest copil va veni fiindcă El a dat făgăduința.

Noi suntem sămânța duhovnicească a lui Avraam, în Hristos și ar trebui să ne ținem de fiecare făgăduință a lui Dumnezeu și s-o considerăm deja împlinită. Dumnezeu nu poate retrace ceea ce a spus, pentru că decizia luată de prima dată trebuie să rămână neschimbată. El

este infinit; El este desăvârșit, este Atotputernic și Atotștiutor. Toate făgăduințele și toate hotărârile Lui sunt irevocabile. Dumnezeu este infinit; El este desăvârșit în fiecare hotărâre, El nu trebuie să o schimbe niciodată, pentru că a fost desăvârșită de la început. El nu trebuie să modifice ceva.

Eu pot face o promisiune și pot să mi-o retrag, dar Dumnezeu nu trebuie să facă aceasta. Dacă Dumnezeu a fost chemat vreodată să vindece un om, atunci pe baza pe care l-a vindecat pe primul om trebuie să îi vindece pe toți ceilalți. Dacă cineva era pierdut și venea la Dumnezeu și a putut trăi salvarea, același lucru se întâmplă acum sub sângele vărsat al Mielului. Doar prin credință primim noi salvare și vindecare, credință în Cuvântul lui Dumnezeu.

După ce Dumnezeu i-a dat făgăduința lui Avraam, El a confirmat-o dându-i ca dovadă tăierea împrejur care era un semn făcut în carnea lui. Știu că vorbesc în fața unei mulțimi amestecate, dar vă rog să mă priviți ca pe fratele vostru. Când Avraam a îmbătrânit și trupul lui devenea tot mai slăbit, așa zice Biblia, el putea privi la semnul din carnea lui și să știe că era dovada lui Dumnezeu; că Dumnezeu i-a dat dovada făgăduinței. Se uita la dovadă și spunea: „Dumnezeu a dat o făgăduință”. Sara a spus: „Am nouăzeci de ani.”.. Dar Avraam se uita la dovada pe care i-a dat-o Dumnezeu și spunea: „Aceasta este dovada”. Astfel, el putea să-L slăvească pe Dumnezeu și să fie întărit în fiecare zi, pentru că avea dovada, o confirmare că Dumnezeu îi va da ceea ce a făgăduit.

El i-a mai făgăduit că poporul Său avea să stea patru sute de ani într-o țară străină. Acolo au fost înrobiți și se părea că Dumnezeu uitase de ei, că Le-a întors spatele, dar totul mergea potrivit făgăduinței Lui, pentru că El trebuia să-Și țină făgăduința. Egiptenii își băteau joc de israeliți și de fiicele lor, trebuiau să fie ca sclavi, li se dădea pâine mucegăită și erau bătuți. Pare ciudat, dar Dumnezeu permite astfel de lucruri. El face aceste lucruri și se poartă ciudat, dar El Își ține întotdeauna Cuvântul.

Și când s-a apropiat timpul împlinirii făgăduinței, a venit din pustiu un proroc cu „Așa vorbește Domnul” și însoțit de Stâlpul de Foc.

Însărcinarea i-a fost dată, el le-a adus Cuvântul Domnului și le-a spus că Domnul le-a auzit strigătele, că Și-a adus aminte de făgăduința Lui. El Și-a adus aminte de făgăduința Lui și le-a spus că le-a pregătit o țară frumoasă în care curge lapte și miere și în care nu aveau nevoie de nimic. Niciunul dintre ei nu fusese acolo. Ei nu știau nimic despre țara aceea, dar trebuiau s-o accepte prin credință, pe baza făgăduinței.

Ei au lucrat prin credință, au părăsit Egiptul sub călăuzirea lui Dumnezeu și a prorocului Său, care le-a spus despre țara aceea mai bună. Au ieșit afară din Egipt și au ajuns la Cades-Barnea, unde marele luptător Iosua a trecut Iordanul ca să iscodească țara. El s-a întors cu dovada că țara este bună, că Cuvântul lui Dumnezeu era desăvârșit și făgăduințele Lui sunt adevărate. Ei aveau dovada, confirmarea că țara există. Țineau ceva în mâini, purtau pe umeri confirmarea că țara este exact așa cum a spus Dumnezeu. Doi oameni purtau pe umeri un ciorchine de struguri, așa că oamenii puteau să guste și să vadă că țara era bună; puteau să vadă confirmarea că Dumnezeu Și-a ținut făgăduința. După aceea, Israel a trecut Iordanul și a mers în țara făgăduită, iar Iosua le-a împărțit țara.

Ei erau un popor, o națiune, își hrăneau copilașii și le purtau de grijă. Dar după câțiva ani, au început să apară morminte, fiindcă marii luptători ai credinței au ajuns la capătul drumului lor și au murit. Acea țară făgăduită de Dumnezeu s-a umplut de pietre funerare. Oricât de bună era țara făgăduită ei trebuiau să moară.

Dar într-o zi a venit jos Domnul Domnilor și Împăratul Împăraților, Domnul Isus care le-a vorbit despre o altă Țară: „*În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. (Ioan 14.2-3). Altfel spus „Pentru toți care sunteți credincioși, chiar dacă trebuie să muriți, există o Țară în care nu trebuie să muriți; există viață după moarte”. Ce făgăduință pentru oameni! Mulți ar trebui să fie uimiți de ceea ce a pregătit Dumnezeu.

Dar s-a ajuns la acest Cades-Barnea, la Scaunul de judecată al lui Dumnezeu. La Calvar El a luat asupra Sa propria judecată, a luat

asupra Lui păcatele întregii lumi. El a trecut prin Iordanul morții, S-a dus pe tărâmul celălalt și a fost mort trei zile și trei nopți. Când a murit El, soarele a încetat să mai strălucească, pământul a avut o cădere nervoasă și stâncile s-au prăvălit. Dar a treia zi, a înviat cu dovada că există o Țară în care omul poate trăi veșnic. Ne-a dovedit că există Viață după moarte. El le-a făgăduit ucenicilor Săi: „Vă voi da deja arvuna, dovada”. Așa cum i-a dat-o lui Avraam, căruia i-a dat tăierea împrejur. „Dar așteptați în Ierusalim până când primiți confirmarea, până când aveți dovada”.

Ei au așteptat, iar în a zecea zi a venit din cer un vâjâit de vânt și a umplut casa în care erau. Toți cei prezenți acolo s-au umplut de Duhul Sfânt și niște limbi ca de foc s-au așezat pe fiecare dintre ei, așa că au început să vorbească în limbi după cum le dădea Duhul. Ce era aceasta? Dovada că Iosua al nostru, Domnul Isus, Salvatorul nostru, S-a întors din moarte cu dovada că atunci când murim, vom trăi mai departe pe partea cealaltă: confirmarea, dovada acestui lucru. Și astăzi, după aproape două mii de ani, noi mai putem privi în urmă și să vedem unde eram odată, jos în mocirla păcatului. Iar păcatul este necredința. Acesta este păcatul originar, singurul păcat.

Odată, am predicat într-o biserică metodistă și am spus: „Beția nu este păcat, adulterul nu este păcat, mințitul, furatul, nu sunt păcate”. Aceasta a fost prea mult pentru o soră scumpă care s-a ridicat și a spus: „Atunci spune-mi, te rog, ce este păcatul?” „Necredința,” am răspuns eu. Voi faceți aceste lucruri pentru că nu credeți. Dacă ați crede, nu le-ați face. Acestea sunt însușiri ale păcatului și neascultării, dar neprihănirea este un atribut al credinței, este confirmarea, dovada.

Priviți unde ați fost odată și priviți unde ați ajuns acum. Dumnezeu v-a ridicat! Voi ați murit cu Hristos, ați fost îngropați în Numele Lui și ați înviat cu El și ați fost transpuși în lucrurile duhovnicești. Voi sunteți înviați cu El și așezați în locurile cerești, în Hristos Isus, cu toți diavoli biruiți sub talpa piciorului Său, stând în prezența vie a lui Isus Hristos. Voi trebuie să vă țineți de ceva! Este aceeași dovadă, aceeași temelie și aceeași credință care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna! Este Isus Hristos printre noi! Dacă privim în urmă, vedem unde eram odată și unde suntem acum; vedem

că atunci eram morți, dar acum trăim; și dacă am murit și suntem îngropați împreună cu El, noi vom învia împreună cu El. Amin. De ce? Noi am murit și viețile noastre sunt ascunse cu Hristos în Dumnezeu și pecetluite cu Duhul Sfânt. Mă uit în urmă și văd unde eram odată. Vechiul William Branham a murit în urmă cu treizeci și doi de ani. Acum, suntem făpturi noi în Hristos, înviați împreună cu El, stând împreună cu El în locurile cerești, în autoritatea Cuvântului Său făgăduit, prin care fiecare drac trebuie să ne fie supus și nimic nu ne va dăuna... El a spus: „*În Numele Meu veți scoate draci, veți pune mâinile peste bolnavi, dacă veți bea ceva de moarte nu vă va vătăma*”. Aceasta este făgăduința Lui. Este o confirmare a făgăduinței Lui. O, haideți să ne mărturisim slăbiciunile, chiar acum, în prezența Lui și Dumnezeu să ne întărească și să ne dea putere în prezența vie a lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu!

În februarie, când am fost în Arizona, am fost la vânătoare împreună cu doi prieteni de-ai mei. Noi am văzut două stele și am spus: „Cât de apropiate sunt ele și totuși cât de depărtate. Eu cred că Dumnezeu care a făcut Universul, care a făcut Sistemul solar, care a făcut cerurile și pământul, le-a creat prin rostirea Cuvântului Său creator pe care l-a vorbit”. Cuvântul este un gând exprimat. Dumnezeu L-a gândit, apoi L-a exprimat și s-a întâmplat și lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu; toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute au fost făcute prin Cuvântul lui Dumnezeu. El a rostit Cuvântul și a trebuit să Se împlinească. Ceea ce spune Cuvântul Lui trebuie să se întâmple. O, de am putea să-L luăm pe Cuvânt și să vedem ce a făgăduit pentru ultimele zile! El face aceleași lucruri pe care le-a făcut în zilele Sodomei, ca noi să ne putem ține de Cuvântul făgăduit. Acest lucru ne va ancora credința noastră.

Haideți să ne plecăm capetele. Doamne Isuse, este vorba de confirmare. Cât Îți suntem de mulțumitori pentru prezența Ta divină din seara aceasta! Ce bine ar fi dacă oamenii ar putea cuprinde ce autoritate au ei în Tine, dacă ar putea să creadă, dacă ar putea să aibă credință. Fie ca ei, în seara aceasta, prin credință să fie ancorați, fiindcă li s-a predicat, li s-a spus și au citit din Biblie. O, mare Dumnezeu al cerurilor, Cel Atotputernic care Te-ai făcut trup și ai locuit printre noi,

Tu Te-ai făcut trup în trupurile noastre, prin Duhul Sfânt în această seară, însuflețind Cuvântul și însuflețind făgăduința pe care Tu ai vorbit-o. Îngăduie ca în seara aceasta, fiecare credincios să poată vedea și să fie vindecat, și orice necredincios să aibă ochii deschiși la prezența lui Isus Hristos ca o confirmare a învierii Tale. Același Dumnezeu al lui Iosua este Dumnezeul nostru. Tu ești ca Iosua, te-ai întors din țara cealaltă, ne-ai arătat roadele țării. Acum noi ne socotim morți și viețile noastre sunt ascunse cu Tine, în Dumnezeu, fiindcă ne-ai transpus în locurile cerești în Hristos Isus. Deschide înțelegerea oamenilor și noi Te vom lăuda în Numele lui Isus Hristos.

Cu capetele aplecate, vreau să vă întreb cu respect și teamă și doresc ca voi să răspundeți din adâncul inimii voastre. Vă cer aceasta înaintea lui Dumnezeu. Dacă n-ați primit încă această făgăduință a Vieții veșnice și voi știți că Duhul Sfânt este lucrător în viața voastră, n-ați vrea să primiți acum, când aveți capetele plecate? Ridicați doar mâinile și spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate Branham”.... Dumnezeu să vă binecuvânteze. Mai este ceva? Voi spuneți: „Frate Branham, roagă-te pentru mine. Aș vrea să am în inima mea confirmarea, doresc să fiu ancorat în Hristos, să-mi aduc păcatele sub sânge, să am pacea lui Dumnezeu care întrece orice înțelegere și să știu că sunt viu în Hristos“. Eu doresc să mă rog pentru voi.

Mai este ceva care ar vrea să ridice mâna acum? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Mulțumesc! Lăudați pe Domnul! Aceasta este bine. Continuați să ridicați mâinile voastre. Le văd ridicate, până în spate. Mai așteptăm. Rugați-vă și voi, predicatorilor. Dumnezeu vă vede. Continuați să vă rugați pentru că vă vede. Și pe tine, băiatule, tu care stai acolo. Continuați să vă rugați. În ordine.

Tată ceresc, Tu ai văzut mâinile lor ridicate. După câte știm, puterea gravitației le-ar fi ținut mâinile în jos. Dar a fost ceva, un duh în ei care i-a făcut să ia o decizie și au ridicat mâna. Dumnezeul cerurilor a vorbit cu ei. Ei au vrut să fie în ordine cu El și au ridicat mâinile. Tată, fii cu ei, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Am vrut să fac o chemare la altar, dar Duhul Sfânt m-a oprit. Desigur, este ceva ciudat. Și El mi-a spus ceva: „Încă nu ai confirmat

prezența Mea”. Câți de aici au venit pentru rugăciune? Credeți că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu este prezent aici? Ridicați mâna. Pretutindeni. Vă mulțumesc. Rugați-vă și spuneți-I lui Dumnezeu: „Doamne, eu cred ce spune Scriptura și păstorul meu a predicat-o; am auzit și pe alții. Ei știu că Tu ești Marele Preot care are milă de neputințele noastre. Este scris că Tu ești Același ieri, azi și în veci. Doamne, eu vreau să Te ating. Dacă fratele Branham ne-a spus adevărul, și el nu ne cunoaște și nu știe nimic despre noi. Vorbește prin buzele lui așa cum ai făcut-o odinioară prin buzele lui Hristos, în acele zile femeii de la fântână sau femeii care avea scurgerea ei de sânge”. Spuneți pur și simplu: „Doamne, eu Te ating acum”. Voi știți că este un dar, este ca și cum ai băga în viteză și dacă voi Îi cereți ceva și credeți, atunci El vă va da lucrul cerut. Atunci putem merge acasă și să spunem: „Domnul a înviat cu adevărat și noi avem acum confirmarea”. El a făgăduit că lucrările pe care le-a făcut El, le vom face și noi; același fel de lucrări, așa cum am vorbit aseară. Scripturile confirmă că El este Același ieri, azi și în veci.

Scriptura este confirmată. Noi trăim într-un timp asemenea celui din Sodoma și Gomora, fiindcă am fost învățați că biserica aleasă este scoasă afară și separată de lume și lucrurile lumii. Așa ca și atunci, El a făgăduit că va arde și lumea aceasta, precum Sodoma, de aceea ieșiți afară! Ieșiți afară și veniți la Biserică! „La care biserică?” întrebați voi. La Biserica celor întâi născuți în Hristos. Există o singură biserică în care nu aderi, ci te naști. Este o naștere din nou. Fie ca Dumnezeu să răspundă la rugăciunile noastre. Fie ca El să vorbească cu voi.

Indiferent unde sunteți, rugați-vă, pentru voi sau pentru altcineva, Dumnezeu să vă binecuvânteze. Uitați-vă înapoi și spuneți în inimile voastre: „Doamne Isuse, eu cred Cuvântul Tău”. Și Biblia spune în Evrei 4.12 că „*Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii*”. Acesta este motivul pentru care El a spus: „*Credința ta te-a mântuit*”.... „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele..*”. Să nu aveți învățături denominaționale. Rămâneți în Cuvântul curat. Isus a dat făgăduința: „*Dacă rămâneți în Mine și dacă*

rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da”... „Fiindcă Cuvântul judecă chiar și gândurile inimii. Aveți credință! El confirmă că ceea ce v-am spus este adevărat.

Vă rog să fiți respectuoși. După predică, eu am vrut să fac chemarea la altar, dar El mi-a spus să fac ceea ce fac acum și cu siguranță El mă va ajuta. Da, doamna de acolo, cea cu rochie portocalie se roagă pentru mama ei. Ea are părul negru, ridică-te, doamnă. Da, tu. Ai număr de rugăciune? Nu? Mai înainte ți s-a întâmplat ceva neobișnuit. Ai simțit în jurul tău ceva blând și smerit. Eu privesc direct la Stâlpul de Foc care se află deasupra acestei femei. Femeia se roagă pentru mama ei. Ea nu este aici. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună ce problemă are mama ta? Ea are probleme cu inima. Dacă este adevărat, ridică mâna. Acum du-te și o vei găsi bine. Amin.

Voi, cei din rândul acesta, rugați-vă și spuneți: „Doamne Dumnezeule, predicatorul acesta nu mă cunoaște, dar Tu mă cunoști. Eu mă ating de haina Ta. Lasă-mă, Doamne, s-o fac”. Chiar acolo la capătul rândului stă un bărbat de culoare. El stă în fața unei operații. Da, tu, domnule. Ai număr de rugăciune? Nu? Nici nu ai nevoie. Tu ai probleme cu vezica. Crezi că Dumnezeu te poate vindeca de problema aceasta? El are un duh plăcut. Crezi că sunt prorocul sau robul lui Dumnezeu? Așa este corect, credeți în cei ce sunt trimiși de Dumnezeu, dacă vreți să propășiți! Așa a spus-o El. Domnule Benton, acesta este numele tău, tu nu ești de aici, ci din Compton. Dacă vei crede din toată inima, totul s-a sfârșit. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Credeți? Chiar în spate este o doamnă. Ea se roagă pentru cineva, pentru o rudă. Este un bărbat mai în vârstă, s-a întâmplat ceva cu el. Numele ei este doamna Dawson. Ai tu un număr pentru rugăciune? Eu nu te cunosc, pentru mine ești o străină. Tu te rogi pentru o rudă ce a avut accident cerebral. Este bunicul tău. El nu locuiește aici, ci în Bakersfield și este un predicator al Evangheliei. Aceasta este „Așa vorbește Domnul”.

Credeți? Să aveți credință! Doamna care stă aici și se roagă, are probleme la inimă. Stă chiar aici în spate și se uită la mine. Doamnă, crezi că Dumnezeu te va face bine? Doamna cu părul cărunț care dă din

cap... Da, tu. Crezi că Dumnezeu te poate vindeca? Ai număr de rugăciune? Nici nu ai nevoie, pentru că boala ta de inimă te-a părăsit acum. Să mergi înainte și să nu slăbești în credință. Acum te simți bine. Credința care te face să te simți bine acum, trebuie s-o păstrezi ca să mențină vindecarea. Amin.

Vedeți, este chiar aici, peste doamna aceasta, în spatele femeii din scaunul cu roțile. Da, da, este femeia care se roagă pentru mama ei, cea care stă lângă ea. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună care este problema ei? Ai număr de rugăciune? Nu ai. În ordine. Dacă crezi tu vei fi vindecată de această boală. Nu te îndoi.

O, El este Trandafirul din Saron, Crinul din Vale, confirmarea că El este viu de-a pururi. Credeți aceasta? Nu vreți să veniți acum? Eu vă dau această invitație. Toți păcătoșii, nu vreți să veniți aici? Dacă El îmi poate descoperi toate problemele acestor oameni, El îmi spune acum că sunt oameni care ar trebui să vină și să-și predea viețile Lui, Voi, care nu ați fost născuți din nou, veniți aici în față. Credeți că acesta este Duhul Sfânt! Poate ar fi bine ca acum să intonăm o cântare. În timp ce vom cânta, veniți în față. Ceva mi-a spus: „Fă acum chemarea la altar. Ai predicat despre confirmare și Eu am confirmat că sunt prezent”. Amin.

Prieteni, dacă nu puteți vedea aceasta, sunteți orbi. Dacă Dumnezeu face ceva și voi n-o vedeți atunci ceva nu este în ordine cu voi și sunteți fără speranță. Eu sunt sigur, cu Biblia deschisă: Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, marele EU SUNT, nu „Eu am fost”, este aici în lucrare, în trupurile poporului său, făcând aceleași lucrări pe care le-a făcut atunci când era în trup omenesc, pe pământ. Aleluia! Cred aceasta din toată inima. Voi credeți la fel? Haideți cu toții să stăm în picioare. Aș vrea să vă strâng mâna. Dacă vreți să-L găsiți pe Hristos, cereți iertarea păcatelor voastre.

Continuă fratele Frank.

Noi toți am înțeles despre ce este vorba. Este vorba de confirmarea făgăduinței lui Dumnezeu, pe care El ne-a dat-o, prin har. Eu cred că noi toți nu suntem doar impresionați, ci și copleșiți de predică, de ceea ce a făcut Dumnezeu prin har. Cu inimă sinceră, putem spune că ne bucurăm de confirmarea din slujba fratelui Branham. Dar prin aceasta noi nu suntem mulțumiți, numai dacă Dumnezeu confirmă în viața noastră făgăduințele pe care ni le-a dat, prin har. Noi citim în Sfânta Scriptură despre lucrarea lui Dumnezeu, în diferite feluri, la începutul bisericii noutestamentare. Toți care cunosc bine predicile știu ce a făcut Dumnezeu prin slujba fratelui Branham. Astfel de lucruri care s-au întâmplat în zilele noastre nu s-au mai întâmplat din zilele lui Isus Hristos. Dar, cum am spus deja, noi ne bucurăm de ceea ce s-a întâmplat, atât în creștinismul primar cât și în generația noastră, însă suntem în seara aceasta aici și tânjim după confirmarea lui Dumnezeu, ca s-o trăim în seara aceasta.

În Cuvântul care a fost citit am văzut că Dumnezeu a dat făgăduința și a întărit-o cu un jurământ; El a vrut să-i frângă lui Avraam orice posibilitate de a nu crede. El nu a făgăduit doar, El a și confirmat. Așa cum am auzit, i-a poruncit să facă tăierea împrejur în trup, pentru ca să se gândească permanent la aceasta, la făgăduința că „Eu îți voi da un fiu”. Să poarte această făgăduință în trupul său și să-și aducă aminte zilnic de ea, că Dumnezeu i-a dat o făgăduință și în credințioșia Lui a jurat pe Sine că ceea ce a spus este de neschimbat. Asta este ceva puternic: Dumnezeu Se ține de ceea ce făgăduiește, nu se mai poate schimba, trebuie să se îndeplinească.

Confirmarea noastră este la Golgota. Acolo Domnul a pecetluit cu sângele Lui sfânt ceea ce a făgăduit în Cuvântul Său. El nu a făgăduit doar, El a și confirmat că noi, azi, în această seară nu avem doar o speranță, ci o substanță, o siguranță dată de Dumnezeu. Privitor la comparația cu un act de proprietate: ce ținem noi în mâinile noastre, când deschidem Sfânta Scriptură? Este doar o carte prin care noi ne îmbogățim cunoștința noastră sau în această Scriptură avem ceva ce Dumnezeu ne-a făgăduit personal, ne-a făgăduit și ne-a dat? Este mai mult decât un act de proprietate al lucrurilor acestei lumi. Cineva ar

putea veni și spune: „Ți-am dăruit acest lucru dar îmi pare rău, îl vreau înapoi!” Dar Dumnezeu, ne-a dăruit, prin Hristos, totul și Lui nu-I pare rău, El nu va lua înapoi ci, dimpotrivă, este scris: „Cum să nu ne dea, împreună cu El, totul?”

Ce să facem noi în această seară? Noi îi suntem datori lui Dumnezeu ca să ne încredem în El, să-L venerăm prin credință și să spunem: „Doamne, în această seară, Tu ai vorbit cu noi prin Cuvântul Tău. În această seară ne-ai arătat din nou, înaintea ochilor noștri, făgăduințele și vrem să avem confirmarea Cuvântului Tău. Vrem să trăim în duhul, trupul și sufletul nostru această confirmare”. La Dumnezeu acest lucru este posibil. Aleluiah! Noi doar trebuie să îi dăm drumul credinței. Câteodată mai suntem frânați, dar credința noastră ne-o putem pune pe deplin în Dumnezeu. Nu noi purtăm responsabilitatea confirmării, ci Dumnezeu poartă responsabilitatea pentru noi și pentru Cuvântul Său. Noi trebuie doar să credem. Câteodată noi credem că noi suntem responsabili. Nu! Doar trebuie să credem așa cum a crezut Avraam și să-L luăm pe Dumnezeu pe Cuvânt. Am auzit că Avraam a fost întărit zilnic în credință, el a adus închinare și laudă lui Dumnezeu.

Scumpii mei frați și surori, stimați prieteni, în această seară Domnul vrea să-și confirme Cuvântul Său în viețile noastre. Dumnezeu nu este mort, cum cred unii. Isus trăiește. El trăiește în inimile noastre. El a vorbit cu noi. Și acest lucru mi-a devenit mare: fratele Branham a amintit vedeniile care îi erau arătate și apoi a avut o încredere deplină, a știut că Dumnezeu o va face. El a spus: „Dacă auzi glasul Domnului”... dar apoi vine la ceea ce este la modul general și spune că toți care aud Cuvântul lui Dumnezeu și îl primesc prin credință vor primi confirmarea Cuvântului făgăduit.

Asta ne privește pe toți: am auzit cuvântul făgăduinței lui Dumnezeu pentru acest timp și Cuvântul Lui nu se poate întoarce gol înapoi, trebuie să împlinească scopul pentru care l-a trimis Domnul. Dumnezeu cunoaște nevoile, necazurile și problemele noastre și sunt convins că Domnul astăzi dorește să ne tragă la răspundere, ca să nu mergem mai departe așa, ci să devenim serioși cu Dumnezeul nostru. Toți, tineri sau bătrâni, suntem datori Domnului, să ne rededicăm viețile și să le punem pe altarul Lui, ca să fie confirmat în viețile noastre

Cuvântul Lui. Aveți voi această credință în această seară? Credința vine în urma auzirii Cuvântului propovăduit. Așa este scris în Romani 10, credința vine din predică și predica din Cuvântul lui Dumnezeu. Noi am auzit Cuvântul lui Dumnezeu și credința este rezultatul predicii Cuvântului lui Dumnezeu. În această seară și în acest loc, vrem ca această credință să fie confirmată de Dumnezeu și să ne bucurăm de acest lucru. Câți cred că Domnul este prezent acum? Ne ridicăm și în duh de rugăciune cântăm cântarea „Așa cum sunt la Tine vin”.

Pentru câteva momente, dorim să stăm în rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu este în lucrare, noi vrem să mișcăm Cuvântul Domnului în inimile noastre, știind că Dumnezeu este credincios ca să-l împlinească și să adeverească făgăduințele Sale. Noi, tineri sau bătrâni, avem nevoie de confirmarea lui Dumnezeu în viețile noastre. Noi nu putem umbla de capul nostru și, la sfârșitul căii, să fim de părere că totul va fi bine! Avem nevoie de siguranță de la începutul căii noastre. Așa cum spunea un poet de cântare: „O, binecuvântată siguranță, Isus e-al meu”. Dacă Domnul vorbește cu noi prin Duhul și Cuvântul Său, atunci vrem ca acum să ne dedicăm viețile noastre.

În timp ce ținem capetele aplecate și ochii închiși, doresc să întreb înaintea feței lui Dumnezeu: cine este pregătit să-și dedice conștiința, viața lui Dumnezeu. În timp ce toți țin capetele aplecate, îi rog pe cei care vor să-și dedice viața lui Dumnezeu, să-și ridice scurt mâna. Mulțumesc! Domnul vede mâinile, El știe ce vrem să spunem. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Un apel deosebit tinerilor: Dumnezeu cunoaște toate necazurile, știe totul, veniți azi la El. El astăzi cheamă, vorbește, îndeamnă, vrea să-Și confirme Cuvântul, așa cum am auzit că la Cincizecime Dumnezeu a confirmat făgăduința și a revărsat Duhul Sfânt peste acei ce și-au dedicat viața lui Dumnezeu. În timp ce mai ținem capetele aplecate și închidem ochii, vreau să mai întreb ultima dată: cine dorește să-și dedice viața lui Dumnezeu astăzi? Ridicați-vă scurt mâna și lăsați-o jos! Mulțumesc! Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți! Eu pot să vă promit, pe baza Cuvântului, că El vă va da ceea ce ați cerut. El vorbește, El spune: „Fiul meu, fiica mea, păcatele tale îți sunt iertate. Du-te și să nu mai păcătuiești!”

Înainte de a ne ruga cu toții, doresc să mai întreb câți sunt aici

care au nevoi, greutatea trupestă și cred că a sosit ceasul în care Cuvântul lui Dumnezeu va fi confirmat în trupul vostru? Unora le este confirmat în sufletul lor prin iertarea păcatelor și a vinei, altora le este confirmat prin vindecarea slăbiciunilor și bolilor, dar Cuvântul lui Dumnezeu este confirmat de El. Unii au greutatea duhovnicească și acolo să fiți eliberați prin harul lui Dumnezeu. Astăzi este ziua mântuirii, astăzi este ceasul eliberării totale, în trup, duh și suflet. Noi credem că prin puterea Lui, Dumnezeu este prezent pentru ca această eliberare totală să aibă loc în viețile noastre. Câți sunt aici care au o greutate trupească? Haideți să văd mâinile voastre ridicate. Mulțumesc! Dumnezeu vede toate mâinile! Câți sunt aici care au greutatea duhovnicească, care nu se mai termină, pur și simplu nu se termină cu lucrurile care îi preocupă: dacă este necredința, dacă sunt gândurile, dacă este ceva ce vă întristează mereu și mereu și pur și simplu nu o puteți controla, câți sunt aici cu greutatea spirituale? Vă rog frumos închideți ochii, plecați-vă capetele și ridicați mâinile. Dumnezeu le vede!

Scumpi frați și surori, stimați prieteni, Dumnezeu este prezent acum ca să confirme și să dăruiască eliberare totală. Închinare Numelui Său celui Sfânt! Nu depinde de glasul tare cu care rostim rugăciunea, ci de credința pe care am primit-o prin Cuvânt prin care Îl luăm pe Dumnezeu pe Cuvânt. Pe baza făgăduinței noi îl credem acum, trăim vindecarea, eliberarea și mântuirea noastră. Haideți ca acum să ne rugăm și să vorbim cu Dumnezeu în felul acesta.

Tată Ceresc, împreună venim înaintea Feței Tale sfinte; astăzi noi am auzit Cuvântul Tău, astăzi să fie confirmat în viețile noastre, în trup, duh și suflet! Credinciosule Dumnezeu, Ție Îți mulțumesc în Numele lui Isus Hristos, Fiului lui Dumnezeu, pentru biruința totală de la Golgota în trup, duh și suflet. Noi toți suntem eliberați și această eliberare o pretindem și o vestim tuturor fraților și surorilor, tuturor celor care au venit și care și-au pus nădejdea lor în Tine. Fie ca ei să trăiască eliberarea lor în trup, duh și suflet. Ție Îți mulțumim pentru aceasta, Te laudăm, laudăm Numele Tău cel Sfânt. Aleluia! Amin!